

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. De Baptismo Calvinistarum, quem ad salutem necessarium non esse
ajunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

- II. Calvinista Pelagianorum & Manichaorum errores renouant.
- III. Errant in eo, quod laicos in causa necessitatis baptismum administrare posse negant.
- IV. Nullus in eo vtuntur ceremonijs.
- V. De ceremonijs antiquitus in baptismo administracione adhiberi solitu.
- VI. De Patrinis & Matrinis, ut vocant, & nominum impositione.

I. Nuiolabilis apud illos lex fuit longo tempore obseruata, ne quis nisi in concione baptizaretur, quamvis ager & in mortis discrimine esset infans constitutus. Quum enim, inquit, Baptismus si solennius in Ecclesiam receptione, ut in facie rotius congregationis fiat, necesse est. Estque hic primus articulus Constitutionum Genevensium, titulo de Sacramentis, quas illi leges tanto in honore habent, quanto vel Augustanam Confessionem Protestantes, vel Catholici Euangelium. Mortis autem istius, de quo ago, haec est causa, quod opinantur, salutem non pendere a gratia Baptismi. Quum enim haec sit diuinus pronunciata sententia, Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluabitur, & qui non fuerit regeneratus per aquam & spiritum sanctum, non poterit videre regnum Dei: isti nihilominus, posse eos sine Baptismo saluari, perfida fronte asseuerant, non plus tribuentes Baptismo, quam vel Iudei Purificationibus suis, vellotionibus suis Turcae adscribunt. Qua quidem in multis modis sibi ipsis contradicunt, dum modo affirmant, naturam nostram totam corruptam esse, ortam ex infida progenie Adam: & mox ramente assentunt, infantes inde ab utero matris sanctificatos esse, & consequenter Baptismum non esse ad salutem necessarium. Beza docet, inesse infantibus fidelium semen & germen fidei antequam baptizenter, quippe sanctificatis a Domino ab utero matris. Estque illi Baptismus nota, qua Christianorum infantes a Turcarum prole discernantur, quemadmodum toga, & penula Romanos a Gracis distinguebat. Ab hoc initio profectae sunt haereses Balthazaris Paimontani, Memnonis Frisi, Buduxi discipuli Seruerti, aliarumque peccatum Poloniæ, Transsylvaniae, Frisiæ. Quos sum Baptismus seribit in 3. Cap. Matthæi Bucerus, quum & sine eo infantes prædestinati saluenter, & qui prædestinatio non sunt, ad infernum etiam Baptizati de-

scendant. Latro ille, inquit, natus fuit ciuis Cœli, sine Baptismo. Discant autem ex Magistris scholæ Christianæ, tria esse genera Baptismi, primum in aqua, secundum in sanguine per Martyrium, & tertium in lachrymis per poenitentiam, adeo ut in causa necessitatis, ubi non est copia Baptismi aquæ, martyrium, aut vera poenitentia, coniuncta cum ardenti desiderio Baptismi, sufficiant ad salutem: at ubi nec necessitas est, nec martyrium, nec poenitentia, nec ardens aquæ desiderium, peccati originalis non datur remissio. Itaque hoc fuit à Calvino sanctum, necessarium esse, ut infans in concione baptizetur. Vade efficitur per easdem Leges Genevensium, quibus te aenam per Galliam Calvinistæ, ut parentibus oblaturis infantes suos Baptismo, quem sine concione recipere non possunt, exceptandum sit, dum yacet Dominis Ministris: qua quidem ratione, si vel à meridie, vel noctu in lucem edatur infans, nec possit in diem sequentem usque vitam producere, ut in concione baptizetur, care adum est illi Baptismo. Quam legem magis etiam adstrinxit Musculus Bernensis Superintendens, vetans, ne quis Ministrorum baptizaret, nisi solo die Dominicæ. Vnde quum Minister quidam Samuel Huberus infantem iam iam mortuum rogatu parentum noctu baptizasset, Musculus rem detulit ad Senatum, quod non esset dies Dominicæ. Huberus constituto sibi die, accusatus haeresis & rebellionis, purgat se, allegans, fuisse puerulum constitutum in periculo mortis, nec mortis corporis colum, sed animæ etiam. Replicatur, Baptismi priuatione non priuari hominem visione Dei. Huberus autem pleno Senatu testatur, haeticam esse hanc Musculi Propositionem, affirmantis posse saluari infantes nondum baptizatos. Super calite adeunt Bezam iam secundem (fuit enim hoc Anno MD XCV.) unâ cum Ministris Basiliensibus & Tigurinis. Redisceptata, damnatur factum Huberti, ipse à ministerio remouetur. Auctor est Reseius in Atheismis Sacramenti Poenitentiarum.

II. Sed ut in Galliam nostram reuerstamur, quamvis Ministri quidam paulò religiosotis legem istam de non nisi in cœcione baptizando voluerint infringere, ad evitaendum incommode, ne misera & innocens creatura ē vita excedat præuata hoc sacramento: uostro tamē tempore decerū